TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Tuleeko rauha

Viimeiset uutiset antavat aihetta toivoa, että Puolan katala verileikki Venäjän työväenluokan valtaa vastaan vihdoinkin päättyy.

Onko tehty aseleposopimus tapahtunut imperialistisen mailman puolelta vilpittömässä tarkoituksessa, ei vielä voi sanoa. Tosi vain on, että viime uutiset Puolalle lähetetyistä suunnattomista — kymmeniä laivanlasteja käsittävistä — sotatarpeiden lähetyksistä ovat olleet liioiteltuja. Puola on joutunut asemaan, jolloin sen voimat eivät tee mahdolliseksi sen junkkerien katalia intohimoja.

Toiselta puolen Neuvosto-Venäjä pitkällisten sotien vaikutuksesta ei ole parhaimmassa kunnossa. Varsovan edustalla kärsitty tappio oli raskas isku. "Puolan paanit onnistuivat tuottamaan meille vakavia häviöitä. Tilanne on vakava." Tämänlaisia lauseita sisältävät Pietarin kirjoitukset näiltä ajoilta. Alkoi uusi mobilisointi läntistä rintamaa varten. Yli koko Venäjän vyöryi kiihottava ja uusia joukkoja kokoava laine. Pietari lähetti rintamalle suuria joukkoja. Miehet ja naiset turvautuivat aseisiin ja rientsivät harjoitteluun. Täältä on vaikea arvioida jokaisen tilanteen yksityiskohtaa, mutta viime viikkojen aikana Puolan junkkerit ovat saaneet voittoa rintamalla kaikesta huolimatta. Neuvosto-Venäjän joukot ovat peräänty neet, paitsi aivan viime päivinä. Wrangelin joukot etelästä käsin ovat ahdistaneet niinikään. Ja muuan uutinen kertoi, että neuvostoviranomaiset ovat antaneet edustajilleen Riikassa määräyksen tehdä rauha Puolan kanssa ehdolla millä hyvänsä. Mutta hiljaa on oltu Puolankin puolelta. Sen asema ei ole lainkaan antanut sille repäsevää rohkeutta. Viime viikkojen rintamauutiset yhdistettynä diplomaattisista lähteistä tulleisiin viittasivat siihen, että aseleposopimus pääasiassa perustuu Neuvosto-Venäjän rauhanrakkauteen. Venäjä antoi Suomen lahtareille yhtä ja toista etuisuutta. Mahdollisesti Puolankin junkkerit onnistuivat rauhan kautta jatkamaan valtapäiviään, joka seikka ei suinkaan ole omiaan vahvistamaan vallankumouksen tulevaisuutta. Näihin junkkereihin ei köyhälistön valta milloinkaan voi luottaa.

Jos Puolan kanssa solmitaan rauha, tapahtuu se pääasiassa siitä syystä, että Neuvosto-Venäjän sotilaallinen huomio tulee kiinnitettäväksi etelään — Wrangelia, tuota suurinta rosvoseikkailijaa vastaan, jolta maailman imperialismi enimmän toivoo. Rauha Puolan kanssa aiheuttaisi koko pohjoisen ja länsirajan rauhoittumista ja jättäisi enää vain yhden ilmansuunnan sotilaallista puolustusta kaipaavaksi. Huolimatta Wrangelin viimeaikaisista "menestyksistä" ei hänen asemansa suinkaan ole lohduttava. Pitkä ja vaikea on vastavallankumouksellisten tie Moskovaan. Se tulee vielä vaikeammaksi jos on perää, että hänen kanssaan toiminut kenraali Mahon joukkoineen on kääntynyt häntä vastaan ja liittynyt punaisten puolelle. Koko Wrangelin toiminnan perusteena on joukko vastavallankumouksellisia kenraaleja ja seikkailijoita, joita yllyttävät maailman rahamiehet. Mutta tällaisessa seikkailussa tapahtuu niinkin, että ystävät pettävät ystävänsä ja jos todellakin Mahon on luopunut kumppalistaan, on kumppalin päivät sitäkin lyhyemmät.

Neuvosto-Venäjä kaipaa rauhaa. Se kaipaa kipeästi tilaisuutta sisäisen elämän järjestämiseen, elintarveasioiden ja yleensä tuotannollisen elämän parantamiseen. Huomattava on, että pitkällinen sota, joka kiihottaa vastavallankumouksellisia liikkeitä ja pyrähdyksiä itse neuvostovallan alueillakin sekä vielä kaikenlaisia provokaattorimaisia tekoja yhden ja toisen ryhmittymän taholta, tuottaa mitä vakavinta vastusta yleensä köyhälistön yhteiskunnallisen järjestelmän säilymiselle ja sen edistymiselle. Sota on demoraliseeraavaa jokaiselle yhteiskunnalle ja sitä se on Neuvosto-Venäjällekin ja siitä syystä siltä taholta onkin aina painostettu vakavasti rauhan rakentamisen välttämättömyyttä.

A. Lomov "Soviet-Russia" aikakauslehteen kirjoittamassa artikkelissaan osottaa, että mailman imperialistien politiikassa Venäjää kohtaan on tapahtumassa sellainen käänne, että ne luopuvat sodasta ja ryhtyvät sovitteluihin, joiden tarkoituksena on päästä riistämään Venäjän luonnonrikkauksia. Tässä politiikassa, jonka johtajaksi hän laskee Englannin pääministerin, perustaudutaan yhä Neuvostovallan kukistamiseen ja vastavallankumouksellisten kasvattamiseen. Kirjoittaja osottaa, että soviettihallitus tässä suhteessa on pitävä silmänsä auki ja vaikka se tulee antamaan ulkomaisille teollisuuden harjoittajille tilaisuuksia Venäjällä, ei se kuitenkaan unohda näiden perustarkoituksia. Jos Rauha Puolan kanssa nyt tulee solmittavaksi, on se kääntävä suurvaltojen Venäjän politiikkaa tämänlaisille urille.

TYÖVÄESTÖN YHTEENLIITTYMISESTÄ

Monet ajan kunnioittamat sananparret ovat osottautuneet harhaanjohtaviksi, kun niitä käsitetään vain ylimalkaisesti. Työväenluokkaakin on kovin useasti kehotetu "yhteenliittymään" ja kuitenkin on seurauksena ollut melkoisesti sekavuutta. "Yhteenliittymisessä on voimaa", on meille sanottu, sekä "yhtyneinä me voitamme, hajaantuneina me kaadumme". Sosialistiset puhujat ovat innostuneet lainaamaan Raamatustakin lauseen: "Itseään vastaan jakaantunut talo ei voi säilyä", ja he ovat hyväksyneet vallankumouksellisten patrioottien sanat: "Meidän tulee kaikkien roikkua toisissamme, tai muuten roikutetaan meitä yksitellen".

Yhteenliittymiskehotusten ajatuksena on aina ollut, että työläisten olisi parempi yhdistää voimansa kuin jakaantua pieniin, riiteleviin ryhmiin, niin että he yhteenliittyneinä saavuttaisivat päämääränsä. Tämän 48-komitean puhujat viime keväänä haihattelivat sosialistien hajaantumisesta. "On olemassa neljä sosialistista puoluetta", he sanoivat, "mitä mahdollisuuksia on heillä?" Mutta kun se paljon kuuluutettu vapaamielinen konventsioni pidettiin, hajaantui sekin pieniin ryhmiin — työ-ryhmään, single-tax-ryhmään ja alkuperäiseen 48-komiteaan. Asiantuntevat sosialistit olivat ennustaneet tämmöisen hajaannuksen tapahtuvaksi — ja minkätähden? Minkätähden eivät nämä "radikaalit" voineet yhteenliittyä ja aikaansaada jotain?

Pulma on "yhteenliittymis"-sanan väärinymmärtämisessä. On olemassa kahdenlaista yhteenliittymistä — mojakkamaista yhteenliittymistä ja orgaanista yhteenliittymistä. Mojakat voi yhteenliittää ohuessa läkkiastiassa ja se on kokoonpantu jos jonkinlaisista yhteenmätkityistä aineksista; organismin yhtenäisyys taas ilmenee siinä tosiasiassa, että sen jokainen osa on suhteissa toisiinsa ja riippuvainen jokaisesta toisesta osasta, ja kaikki kuuluvat yhteen vissin ja määrätyn toiminnan suorittamiseksi. 48-komitean yhtenäisyys oli mojakkamaista yhtenäisyyttä, ja sama on asia ollut Sosialistipuolueeseen nähden.

Esittääksemme asian vähemmän kuvaannollisesti, voimme sanoa, että jonkun järjestön yhtenäisyys ei riitä; täytyy myös olla aatteiden yhtenäisyyttä. Jos ihmiset yhdistyvät puolueeseen, mutta eivät ole yksimielisiä siitä, mitä he tahtoisivat tuolla puolueella tehdä, silloin ei todellista yhtenäisyyttä ole olemassa. Sellainen puolue on todellisesti "itseään vastaan jakaantunut talo". Epäonnistuakseen järjestönä, sen ei tarvitse jakaantua ryhmiin; se on jo jakaantunut, ja tämmöisessä asiaintilassa pelkkä muodollinen yhtenäisyys on ainoastaan suureksi vaaraksi. Kun Kommunistisen Manifestin laatijat sanoivat: "Maailman työläiset, liittykää yhteen!" tarkoittivat he sillä, että kaikkien maiden proletariaatti liittyisi niihin aatteisiin, joita he itse omaksuivat — marxilaisen sosialismin periaatteisiin. Muunlainen yhtenäisyys on sanalla ilveilyä — harhaluuloa ja pettämistä.

Sosialistipuolueen jakaantuminen useaan pienempään ryhmään ei sentähden anna syytä murehtimiseen. Päinvastoin se oli terveyden merkki. Se todistaa, että joukot alkavat itsenäisesti ajatella asioita ja kieltäytyvät olemasta johdettavina. Joukot saattavat ajatella väärin, mutta joka tapauksessa he ajattelevat — he eivät enää nuku. Tämmöinen hajaantumisprosessi on käynnissä kaikissa Euroopan maissa, ja voidaan iloita, että Amerikan proletariaattikin on kypsynyt siihen mittaan, että se omintakeisesti ja tietoisesti pyrkii jaloilleen. — The Proletarian.

AMERIKAN TYÖVÄESTÖ JA NEUVOSTO-VENÄJÄ

Amerikan työväestöllä on vähemmän mahdollisuuksia kuin muiden maiden työläisillä seurata Venäjän vallankumouksen kehitystä ja saada todellisia tietoja Venäjän köyhälistön kamppailusta. Siltä puuttuu omaa sanomalehdistöä, lukuunottamatta joitakin sosialistisia ja niinkutsuttuja työväenlehtiä, joiden levikki ja vaikutusvalta vielä nykyään on mitätön, joskin se on nousemassa, joten työväen suuret joukot saavat ammentaa kaikki uutisensa kapitalistisista lehdistä. Jo kolme vuotta on tämä sanomalehdistö ruokottomimmalla häpeämättömyydellä uutterasti työskennellyt entistä räikeämpien valheiden levittämiseksi Venäjän köyhälistön kamppailusta.

Totuuden salaaminen käy kuitenkin ajanmittaan mahdottomaksi. Se tulee väkisten ilmi. Merkille on pantava, että kaikista valheista huolimatta Venäjän köyhälistön valtava taistelu kiinnittää alinomaa Amerikankin työväestön huomiota siihen, samalla herättäen myötätuntoisuutta laajoissa joukoissa.

Mutta kapitalistisella sanomalehdistöllä on vielä suuri vaikutus keskinkertaiseen amerikalaiseen työläiseen. Tämä näkyi esim. konetyöläisten konventsionin aikana Rochesterissa, N. Y., viime viikolla, jossa radikaaliset ja konservatiiviset ainekset kamppailivat kontrollista ilman ratkaisua. Keskiviikkona esitettiin kokouksessa kolme päätöslausetta, joissa tuotiin ilmi myötätuntoisuus Venäjän köyhälistön taistelulle ja vaadittiin kauppasaarron poistamista sekä Neuvosto-hallituksen tunnustamista. Päätöslauseet hyväksyttiin innostuneesti ilman, että kuultiin vastustavia ääniä. Seuraavana aamuna kaupungin kapitalistiset lehdet suurilla kirjaimilla kuuluttivat, että radikaalit olivat vallottaneet kontrollin konetyöläisten järjestön konventsionissa ja että nämä olivat luvanneet apua bolshevikeille. Tällä hälyytyksellä oli toivottu vaikutus. Eräät edustajat vaativat peruutettavaksi edellisenä päivänä hyväksytyt päätöslauseet. Parin tunnin kuuman keskustelun jälkeen kuitenkin päätettiin 1,119 äänellä 916 ääntä vastaan pysyä entisissä päätöksissä, joka osottaa, että kapitalistisen sanomalehdistön oli onnistunut säikähdyttää lähes puolet edustajista ja antaa rohkeutta taantumuksellisille Gompersin seuraajille, joilla edellisenä päivänä ei ollut rohkeutta esiintyä yleistä innostusta vastaan. Konetyöläisten järjestö, joka on yksi suurimpia A. F. of L. liiton järjestöjä, antoi kuitenkin potkun Gompersin Venäjän politiikalle, selvästi osottaen minne päin tuuli on puhaltamassa, kuten osotti Michiganin Työväenliitto vuosikokouksessaan Flintissä, Mich., päättäessään antaa ehdottoman kannatuksen Neuvosto-Venäjälle.

MAATALOUS JA SOSIALISMI

Pääoma itse suurissa maataloudellisissa liikeyrityksissä on jo antanut sosialistisen tuotannon esikuvan. On välttämätöntä hävittää vain yksityisomistuksen puitteet, yhteiskunnallistuttaa maa ja tuotannon välineet ja saada aikaan läheinen yhteistyöskentely sosialisoidun teollisuuden ja kaupan kanssa, jotta työn sosialistiset menettelytavat saisivat mahdollisuuden kehittyä myös maataloudessa. Pikkutalonpoikaisväki ja suurmaanomistus, joka käyttää hyväkseen yksityisiä pikkutalonpoikaistalouksia, kärsivät kapitalistisen talousjärjestelmän ikeen alla yhtä paljon kuin maalaisköyhälistökin. Mutta tässä tuotannon pikkutalousmuodossa vielä puuttuu sosialistisen järjestelmän itu. Väkipakolla ei tätä järjestelmää voida toteuttaa. Porvarillinen talousjärjestelmä on monisatavuotisen pakollisen prosessin avulla hävittänyt pikkutalonpoikaismaanomistuksen perustan. Tämän johdosta pienitalonpoikaisomistaja painuu alas proletariaatin riveihin tai on se pakoitettu viettämään tehdastyöläisten ja maalaisproletariaatin kaksipuolista elämää. Hän irtautuu maasta ja tuotannon välineistään ja joutuu suurmaanomistajan tai teollisuudenharjoittajan vallan alle. Pienet talonpoikaisisännät ovat joukottain muuttuneet torppareiksi ja tehdastyöläisiksi; tai on heidän maapalasensa siihen määrin kutistunut ja velkojen painama, että maanomistus jalkarautojen tavoin on sitonut hänen vapautensa ja saattanut hänet mitä pahimpaan riippuvaisuuteen suurmaanomistuksesta ja teollisuus-pääomasta.

Sen sijaan valtaan päässeen työväenluokan suhde pieneen talonpoikaan voi ilmetä vaan hänen tukemisessaan ja kasvatuksessaan, jonka tarkoitus on auttaa häntä pääsemään sosialismin johtavalle tielle. Tällöin on tehtävä kaikin puolisella avustuksella sosialisoidun teollisuuden taholta helpoittaa pikkutalonpoikaisväen asemaa semmoisenaan, vapauttaa pikkutalonpoika häntä painavasta virkavallasta, virastojärjestelmästä ja osottaa hänelle tie asiainsa omintakeiseen hoitoon; sekä lopuksi kehittää pikkutalonpoikain osuustoiminta-alkeita proletaarisen valtion todella avustaessa, jotta pikkutalonpoika vähitellen siirtyisi yhteiskunnalliseen tuotantoon suuressa mittakaavassa.

SERBIAN TYÖLÄISTEN VAALIVOITTO

Sodan serbialaisille tovereille antama opetus on ollut niin ilmeinen, että se sinään riitti paiskaamaan koko maan proletariaatin ehdottoman luokkataistelun, kommunismin, tielle. Heidän toimintamahdollisuutensa ovat toistaiseksi vielä varsin rajoitetut, maata kun porvaristo hallitsee kylmillä pistimillä: valkoinen hirmuvalta on siellä yhtä tuttu ilmiö kuin missä muussa maassa tahansa. Mutta missä serbialaiset toverit ovat tilaisuudessa näyttämään voimansa, siinä esittävät he ihmeellisiä esimerkkejä valveudestaan.

Parhaimman todistuksen siitä antavat äskensuoritettujen kunnallisvaalien tulokset. Kommunistit näet ovat näissä vaaleissa saavuttaneet kerrassaan loistavia voittoja. Viidessätoista kaupungissa on valta työläisillä. Monissa muissa kaupungeissa taas puttui heiltä vain joitakin ääniä saavuttaakseen enemmistön. Maaseudulla on suhde lisäksi melkein samanlainen, vaikka valistustyö siellä on vasta alussaan. Hämmästyttävin voitto saavutettiin itse Serbian (Jugo-Slavian) kapitalistivallan sydämessä, Belgradissa. Täällä on valtuuston kokoonpano nyt uusien vaalien jälkeen seuraava: *41 kommunistia*, 8 radikaalia, 6 demokraattia ja 1 tasavaltalainen. Kommunistisen puolueen sihteeri, toveri Filip Filippovitsh, on pääkaupungin uuden valtuuston puheenjohtaja. Valtuustoon kuuluu lisäksi ammattijärjestön sihteeri ja puolueen pää-äänenkannattajan päätoimittaja!

Porvarien katkeruus näiden vaalivoittojen johdosta on kuvaamaton. Niinpä yritti hallitus sotaväellä estää uutta valtuustoa ottamasta haltuunsa Belgradin kaupungintaloa. Valkoinen lehdistö on ymmällään. Demokraattinen "Epoha" esim. kirjoittaa: "Viime vaalit ovat paljastaneet koko meidän porvaristomme voimattomuuden ja kyvyttömyyden. Belgrad on punainen. Vihollisemme ovat saavuttaneet suunnattoman voiton. Tämä on laillisten vaalien mitä laajinta hyväkseenkäyttämistä".

Uudista tilauksesi ajoissa, ettei keskeytystä lehden lähettämisessä tapahdu.

PUOLUEASIOITA

PÖYTÄKIRJA,

tehty S. S. Järjestön toimeenpanevan komitean kokouksesta 18 p. syyskuuta 1920.

Kokouksessa olivat läsnä Tuuri, Huttunen, Burman, Tuhkanen, Helle ja Laurila; poissa oli Aho. Puhetta johti Tuhkanen, kirjurina toimi allekirjottanut.

Ensimäisenä otettiin keskustelun alaiseksi agitatsioniosaston asiat. Luettiin tov. Aaro Hyrskeen matkakertomus toimiessaan järjestön järjestäjänä lännen valtioissa. Se hyväksyttiin.

Kokoukseen oli sihteerin kutsusta saapunut Aaro Hyrske, vaatimaan, että hänelle maksettaisiin järjestön kassasta paluupiletti Seattlesta, Wash., Chicagoon, Ill., jonka toimeenpaneva komitea aikaisemmin oli päättänyt olla maksamatta siitä syystä kun Hyrske itse lopetti matkansa. Pitkän keskustelun jälkeen päätettiin pysyä ennen tehdyssä päätöksessä.

Brusilan matkakertomus luettiin ja hyväksyttiin. Samoin luettiin Lepistön matkakertomus ja hyväksyttiin joillakin muistutuksilla, joista agitatsioniosaston hoitaja velvotettiin ilmottamaan Lepistölle.

Luettiin Rockportin s. s. osaston kirje Sefa Lepistön luentojen johdosta. Päätettiin vaatia osastolta lähempää selostusta ja perusteluja.

Kuultiin raportti vaalitaistelutyöstä. Keskusviraston taholta on kehotettu osastoja keräämään puolueen vaalitaisteluraha stoa; on julkaistu vaalitaistelujulistuksia; on valmistettu puheenjäsennyksiä vaalitaistelusta ja lähetetty niitä puhujain harjotusrenkaille; on suomennettu ja julkaistu järjestön lehdissä kansallisviraston vaalijulistuksia ja vetoomuksia. Tämä hyväksyttiin.

Lentolehtisten kirjotuspalkkioksi hyväksyttiin keskimäärin kaksikymmentäviisi dollaria. Samoin päätettiin lehtisistä ottaa 25,000—30,000 painokset.

Lopullisesti päätettiin, että ensi vuonna pilettävät agitaattorikurssit pidetään New Yorkin alueella New Yorkissa ja Ohion alueella Clevelandissa, jotka paikat katsottiin kaikin puolin edullisemmaksi kurssien onnistumiselle.

Chicagon ja Waukeganin osastoilta oli saapunut vastaukset tiedusteluun, millä ehdoilla luovuttavat haalinsa järjestön edustajakokouksen käytettäväksi. Päätettiin että tämän vuotinen edustajakokous pidetään Waukeganissa, Ill.

Vaaliplirijako päätettiin julkaista järjestön lehdissä lokakuun 1 päivään mennessä. Samoin päätettiin julkaista kehotus alustusten tekoon järjestön edustajakokousta varten ja myöskin järjestön virkailijain nimityskehotus.

Luettiin pikakomitean laatimat alustukset agitaattorikurssikysymyksestä ja S. S. Järjestön osastojen omaisuuden turvaamisesta. Alustukset päätettiin sellaisenaan esittää edustajakokoukselle. Vielä päätettiin laatia alustus edustajakokoukselle, koskien Järjestön kustannusyhtiöitten voittovarojen jakoa.

Hyväksyttiin pikakomitean laatima kirjelmä kansallistoimeenpanevalle komitealle Maynardin S. S. Osaston ja siitä eroitettujen tovereitten välisestä asiasta.

Keskusteltiin miljoonan markan rahaston johdosta, mutta jätettiin asia pikakomitean lähempiä valmisteluja ja suunnitteluja varten.

Kuultiin sääntöjen tarkastuskomitean lausunto Californian aluekomitean säännöistä. Ei voitu hyväksyä mainittuja sääntöjä sellaisenaan. Velvoitettiin sihteeri selostamaan mainitulle aluekomitealle toimeenpanevan komitean muistutuksia sääntöihin.

Kuparialueen säännöt hyväksyttiin. Samoin hyväksyttiin Ruse'n, Mich. S. S. Osaston säännöt.

Uusia osastoja ilmoitettiin perustetun Hingham, Mass. ja Marengo, Wis. Toiminnasta lakanneita osastoja: Ashburnham, Mass. Long Cove, Me. Worcecster No. 2. Mass. ja Lebanon, N. H.

Luettiin Lebanon S. S. Osaston kirje osaston omaisuusasiasta. Velvoitettiin sihteeri ilmoittamaan mainitulle osastolle ja Massan aluesihteerille toimeenpanevan komitean mielipide. Samoin päätettiin toiminnasta lakanneen Malboron S. S. Osaston kaikki irtain omaisuus, paitsi osakkeet ja arvopaperit ja rahasto, luovuttaa Keenin S. S. Osastolle. Massan aluekomitea velvoitettiin huolehtimaan Malboron osaston haalin suhteen.

Canadan S. S. Järjestö kehoitti toimeenpanevaa komiteaa yhtymään heidän suunnitelmiinsa vaatia kaikilta Suomesta tulleilta henkilöiltä, jotka haluavat liittyä järjestöön, asianomaisten puolueorgaanien todistus siitä että viimeisen sisällissodan aikana ovat olleet työväen asialle uskollisia.

Sihteeri velvoitettiin selostamaan Canadan järjestölle miksikä emme voi suunnitelmaan yhtyä.

Marquetin, Mich. S. S. Osasto kehoitti toimeenpanevaa komiteaa laatimaan julkisen lausunnon Suomen lahtarihallituksen kohtelusta maan työväestöä ja heidän järjestöjään kohtaan. Päätettiin laatia lausunto.

Luettiin Gilbertin osaston syytteeseen asetettujen tovereitten puolustuskomitean kirjelmä ja raportti järjestön rahallisesta avustuksesta. Samalla komitea tiedusteli olisiko mitään mahdollisuutta saada lisäavustusta. Raportti hyväksyttiin. Lisäavustukseen ei toimeenpaneva komitea tällä kertaa nähnyt mitään mahdollisuutta.

Berkeleyn S. S. Osasto ilmoitti että he ovat hyvällä menestyksellä pitäneet iltaman ja koonneet raha- ja vaateavustusta Suomen "punikkiorvoille", ja kehoitti toimeenpanevaa komiteaa ryhtymään koko maata käsittävään keräykseen tämän asian hyväksi.

Toimeenpaneva komitea periaatteessa hyväksyy tämän asian, mutta ryhtyy ensin ottamaan selkoa käytännöllisistä seikoista. Koska toimeenpaneva komitea on parhaillaan neuvotteluissa Suomen puoluetovereitten kanssa, pyydetään heiltä lausuntoa olisiko mahdollisuutta jakaa vaatetuksen muodossa lähetettyä avustusta Suomessa nykyisin, myöskin on saatava selville mitä vaikeuksia on tavarain täältä lähetyksellä tulli- y. m. viranomaisten puolesta.

Päätettiin lähettää sihteeri kansallisallistoimeenpanevan komitean kokoukseen, joka kokoontuu Atlantassa, Ga. lokakuun 2 p. Päätös tehtiin 4 äänellä 1 vastaan.

Työmiehen vastaavan toimittajan valinnassa päätettiin yksimielisesti järjestön osakkeilla äänestää tov. Yrjö Halosta.

Kokous lopetettiin. Kokouksen puolesta

Henry Askeli, kirjuri.

Olemme tarkastaneet edelläolevan pöytäkirjan ja hyväksymme sen sellaisenaan.

Iwer A. Helle, Tahle Burman.
Pöytäkirjan tarkastajat.

S. S. Osastojen huomioon Washingtonin valtiossa

(Luettava osaston kokouksessa)

Oregon—Washington Aluejärjestön edustajakokous pidetään Portlandissa, Ore., s. s. osaston haalilla sunnuntaina 5 päivä joulukuuta, alkaen kello 9 aamusella.

Aluejärjestömme sääntöjen II luku 2 pykälä kuuluu:

"Jokainen tähän aluejärjestöön kuuluva s. s. osasto on oikeutettu valitsemaan aluejärjestön edustajakokoukseen yhden edustajan, sekä yhden edustajan jokaista 100 jäsentä kohden....."

Valitkaa siis edustajat tähän kokoukseen.

Laatikaa myös heti alustuksia tälle ja S. S. Järjestön edustajakokoukselle ja lähettäkää ne aluetoimikunnalle ennen marraskuun 21 päivää.

Länsivaltioiden sosialistiset oppikurssit pidetään Astoriassa, Ore., ensi tammi- ja helmikuun ajalla. Avustakaa näille kursseille sellaisia osastojenne jäseniä, joilla on halua sekä innostusta tulla työn tekijöiksi työväen luokkataistelukentällä.

Oregon—Washington aluetoimikunta antaa näille kursseille menijöille kaksi $50 stipenttiä. Stipenttiä on oikeutettu hakemaan kuka hyvänsä tämän alueen s. s. osastoon kuuluva jäsen, joka saapi siitä osastolta johon hän kuuluu, suosituksen apurahan saantiin. Hakemukset osotettava aluetoimikunnallemme ennen 5 päivää joulukuuta.

Kaikille alueemme osastoille on postitettu tilastokortit tälle ensi ja joulukuulle. Kortit ovat valmiiksi varustetut myöskin postimerkeillä, joten ne eivät tarvitse muuta kun täyttää asianmukaisella tavalla ja kirjoittaa aluetoimikunnan osoite ja postittaa tulemaan. Jokaisen osaston on muistettava jokainen kuukausi täyttää nämä kortit ja postittaa aikoinaan.

Toveruudella Oregon—Washington aluetoimikunta. — K:tta Leo Leino.

J. Sjölundin matka.

Oregon—Washington aluetoimikunnan toimesta tekee toveri John Sjölund tällä alueella puhumamatkan seuraavan matkaohjelman mukaan:

Lokak. 9 päivä Brush Prairie, Wash.
Lokak. 10 päivä Woodlan, Wash.
Lokak. 11 päivä Kalama, Wash.
Lokak. 12 päivä Puolangan hilli, W:n
Lokak. 13 päivä Mt. Solo, Wash.
Lokak. 14 päivä Winlock, Wash.
Lokak. 15 päivä Lincoln Creek, W:n, päivällä ja saman päivän iltana Independencessä, Wash.
Lokak. 16—17 päivinä Grays Harborissa. (Aberdeenin ja Hoquiamin osastot sopivat illoista keskenään.)
Lokak. 19 päivä Wilkeson, Wash.
Lokak. 20 päivä Carbonado, Wash.
Lokak. 21 päivä Kent, Wash.
Lokak. 22 päivä Black Diamond, W:n
Lokak. 23 päivä Pearson, Wash.
Lokak. 24 päivä Seattle, Wash.
Lokak. 25 päivä Juanita, Wash.
Lokak. 26 päivä Issaquah, Wash.
Lokak. 27 päivä New Castle, Wash.
Lokak. 28 päivä Tacoma, Wash.
Lokak. 29—30 päivinä Raymond, W:n
Lokak. 31 päivä Ilwaco, Wash.
Marrask. 1 päivä Deep River, Wash.
Marrask. 2 päivä Nasel, Wash.
Marrask. 3 päivä Astoria, Ore.
Marrask. 4 päivä Svensen, Ore.
Marrask. 5 päivä Quincy, Ore.

Toverit jokaisella paikkakunnalla, ottakaa nimitetyt päivät huomioon ja toimikaa niin, että puhumatilaisuudet tulevat mahdollisimman hyvin onnistumaan. Toveri Sjölund myöskin toimii järjestömme lehtien ja kirjallisuuden asiamiehenä, joten kehotamme työläisiä kaikkialla kääntymään näissä asioissa hänen puoleensa luottamuksella.

Oregon—Washington Aluetoimikunta, K:tta Leo Leino, kirjuri.

ULKOMAILTA

Italian taloudellinen asema

Samaan aikaan ,kun kahden omistavan luokan yhteentörmäykset käyvät yhä ilmeisimmiksi ja rajummiksi, samaan aikaan pohditaan Italiassa, onko siellä yhteiskunnallinen vallankumous, taikka oikeimmin: sen jatkuminen, yleensä mahdollinen. Venäjän ja Unkarin esimerkit ovat osoittaneet, että neuvostovaltoja tulee hetkohta niiden synnyttyä uhkaamaan kapitalistisen valtiolden saarto. Kysymys koskee siis: kykenisikö neuvosto-Italia tyydyttämään kulutuksensa? Missä määrin se olisi riippuvainen kapitalistimaista?

Tätä kysymystä on laajasti käsitellyt aikakauslehti Umanita Nova.

Mitä hiileen tulee, riittäisi maassa nykyään olevat varastot käytettyinä säästävämmin kuin tähän asti ja tuhlaamatta niitä hyödyttömään (sota-) teollisuuteen sekä ottamalla lukuun maan oma ruskohiilituotanto, jota voidaan suuresti lisätä, ensi vallankumousvuoden tarpeeksi.

Leivän laita sen sijaan olisi hullumpi. Maa kuluttaa vuosittain 60 miljoonaa sentneriä vehnää, mutta tuottaa vain 45 miljoonaa sentneriä. Säästää voidaan joitakin miljoonia sentnerejä lopettamalla vehnävalmisteiden maastavienti, mutta vajaus käsittäisi kuitenkin noin 10 miljoonaa sentneriä.

Mitä taas liharavintoon tulee, niin tuotetaan Italiaan normaalioloissa 850,000 sentneriä lihaa ja kaloja. Mutta toiselta puolen on myös viety vuosittain ulos nautoja, sikoja ja kananmunia useita satojatuhansia sentnerejä, samoin maitoa ja sen alituotteita: m. m. juustoa 320,000 sentneriä ja voita 40,000 sentneriä, puhumattakaan vihanneksista ja hedelmistä, joiden maasta vienti on nousut jopa 2 miljoonaan sentneriin. Ulkoa tuodun eläimenrasvan korvaisi taas omassa maassa tuotettava oliiviöljy, jota vuosittain on viety maasta 350,000 sentneriä. Kun italialaiset luonnostaan ovat kasvissyöjiä, ei lihatuonnin lakkaaminen siis tuottaisi mitään suurempia häiriöitä. On myöskin huomattava, että viinituotanto voitaisiin helposti muuttaa ravitsevan juoman tuotannoksi, kuten on tapahtunut Amerikassa.

Suurempi puute syntyisi metalleista. Italia tarvitsisi ennen sotaa vuosittain 1 miljoonaa tonnia rautaa y. m. metalleja, oman maan rautatuotannon noustessa vain 200,000 tonniin. Tämä tuotanto on tosin sodan aikana saatu nousemaan 600,000 tonniin ja normaalikulutukseen palaamalla voidaan säästää 20 pros., mutta sittenkin nousisi vajaus noin 200,000 tonniin. Ottamalla käytäntöön kaikki varastot voitaisiin ensi ajat kuitenkin tulla toimeen.

Ulkomailta tuotetut tekolannoitusaineet voitaisiin myös ainakin suuremmalta osalta korvata oman maan valmisteilla.

Mitä vihdoin tulee puuvillaan, pellavaan ja silkkiin, riittäisi niiden varastot ja tuotanto varsin hyvin omiksi tarpeiksi. — — —

Edellä esitetyn tilaston mukaan olisi saarrosta ensi aluksi vakavimpana seurauksena vain leipäviljan puute, mutta katsoen vihannesten ja hedelmäin suunnattomaan liikatuotantoon, ei sen yksistään luulisi voivan horjuttaa voittoisaa neuvostovaltaa, etenkin jos proletaarinen hallintokoneisto heti ripeästi kävisi käsiksi kulutuksen säännöstelyyn ja kun tuotanto maanviljelyksen alalla varmaan olisi varttuva samassa suhteessa kuin teollisuudessa, kuten on todettu laitoksissa missä jo on toteutettu tuottajain valta. Neuvosto-Italia saattaisi myös vaihtaa teollisuus-, maito- ja puutarhatuotteitaan Neuvosto-Venäjän viljaan.

Nähdään siis, ettei tuleva Neuvosto-Italia olisi missään ratkaisevassa määrässä riippuvainen kapitalistisista maista. Ei myöskään ole unohdettava minkä sysäyksen vallankumous siellä olisi antava ulospäin kohti Balkanin maanviljelysmaita, kohti Jugo-Slaviaa, Bulgariaa, Rumaaniaa, joiden yli myös sitten johtaisi silta vallankumouksen kehdolle: Neuvosto-Venäjälle. Ja mitä proletaarisen vallankumouksen voiman mahdollisuuksia siitä varttuisi, sen arvaa jokainen.

Mutta siihen mennessä on varottava tilanteen edelleenkehittymistä Italiassa. — M. Törmä.